

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120241231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120241231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu 365.bank, a.s., so sídlom: Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej G. U., trvale bytom T. XXX/XX, XXX XX N. Q., nar. XX.XX.XXXX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o. so sídlom Terézie Vansovej 446/8, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Odi/3/2020-117 zo dňa 8. apríla 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Odi/3/2020-117 zo dňa 8. apríla 2022 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zrušil oddĺženie žalovanej, o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 5OdK/702/2019 - 12 zo dňa 22. júla 2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 144/2019 dňa 29.07.2019. Žalobcovi zároveň priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.02.2020 domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného aj poskytovanie úverov. Dňa 28.02.2019 uzatvorili žalobca a žalovaná (ako dlžníčka) Zmluvu o úvere č. 1920569261 a dňa 24.05.2019 uzatvoril žalobca a žalovaná (ako dlžníčka) Zmluvu o úvere č.1957222933. Neoddeliteľnou súčasťou týchto zmlúv boli okrem iného aj Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Sadzobník poplatkov žalobkyne. Na základe uvedených zmlúv, žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 25.000,00 Eur a 1.000,00 Eur, ktoré sa žalovaná zaviazala v stanovenej lehote vrátiť žalobcovi a zaplatiť mu úroky, poplatky, iné peňažné plnenia a ostatné povinnosti v zmysle uvedených zmluvných dokumentov. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 22. 07. 2019 uznesenie sp. zn. 5OdK/702/2019, ktorým vyhlásil konkurz na žalovanú a zbavil ju všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a to v rozsahu, v akom nebudú v konkurze uspokojené. Žalobca si dňa 23.08.2019 uplatnil svoj nárok na neuhradené pohľadávky z titulu vyššie uvedených zmlúv prihláškou do konkurzného konania. Dňa 28.08.2019 zaslal ustanovený správca žalobcovi potvrdenie o zapísaní pohľadávok do zoznamu pohľadávok vo výške 24.033,28 Eur a vo výške 900,01 Eur.

3. Žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej z dôvodu, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, alebo splátkovým kalendárom. Žalovaná dňa 28.02.2019 a dňa 24.05.2019 podpísala žiadosť o úver, v ktorej uviedla, že nemá žiadne mesačné splátky úverov. Žalovaná však v čase podaných žiadostí o úver a v čase uzavretia zmlúv mala záväzky, ktoré neuhrádzala, v dôsledku čoho bolo na ňu vedené jedno exekučné konanie, ako to vyplýva z registra exekúcií. Žalobca posúdil schopnosť žalovanej splácať poskytnuté peňažné prostriedky z uzavretých zmlúv o úvere dopytom na Sociálnu poisťovňu, pričom žalobca sa dopytoval na 110 % deklarovaného príjmu, výdavky žiadateľky boli overené dopytom do úverového registra, žalovaná deklarovala rodinný stav rozvedená, žiadne vyživované dieťa a finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 25.000,- Eur s mesačnou splátkou 346,52 Eur a poisťné 30,00 Eur a táto finančná analýza platná v danom čase bola vyhovujúca aj pre poskytnutie úveru vo výške 1.000,00 Eur na 5 rokov s mesačnou splátkou 50,00 Eur. Žalovaná napriek mesačnému deklarovanému príjmu vo výške 790,00 Eur neuhrádzala svoje záväzky, čím spôsobila ich predčasné zosplatnenie a navyšovanie vo forme trov exekučného konania. Podľa žalobcu žalovaná v čase uzatvárania zmlúv o úvere vedela, že svoje záväzky plniť nebude, nakoľko už 5 mesiacov od podpisu Zmluvy o úvere č. 1920569261 a dva mesiace od podpisu Zmluvy o úvere č. 1957222933 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej. Žalovaná uviedla žalobcu do omylu svojim klamlivým správaním za účelom získať finančné prostriedky. Aj napriek tomu súd na základe jej nepoctivého zámeru v čase poskytnutia úverov, ale aj v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, vyhlásil na jej majetok konkurz a žalovanú oddĺžil. Žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej aj z dôvodu, že zo správania sa dlžníčky pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa, alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Žalovaná v čase uzatvárania zmlúv vedela, že svojim konaním poškodí žalobcu ako svojho veriteľa a svoj záväzok nesplní, nakoľko v konkurznom konaní nebude žalobca uspokojený, resp. vo veľmi malej miere. Žalobca v konaní uviedol, že v konkurze vedenom na majetok žalovanej nebol uspokojený ako jediný veriteľ a teda zámer žalovanej smeroval k jeho poškodeniu. Žalobca zároveň navrhol súdu prihladiť prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u žalovanej z dôvodu, že žalovaná získala osobitné životné skúsenosti, ktoré jej umožňovali posúdiť danú situáciu s väčšou odbornosťou.

4. Okresný súd uviedol, že dňa 03.04.2020 doručil žalovanej žalobu spolu s prílohami a uznesením č.k. 4Odi/3/2020 - 68 zo dňa 24.03.2020, ktorým žalovanú vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe. Žalovaná sa na výzvu súdu k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrila, okresný súd preto na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 08.04.2022, na ktorý sa strany sporu dostavili riadne a včas.

5. Okresný súd uviedol, že žalovaná v rámci svojej procesnej obrany proti žalobe uviedla, že z jej strany tu nebol nepoctivý zámer. Za exmanžela, ktorý bez jej vedomia navýšil úver, tento úver splácala, pričom vyplatila ešte jednu exekúciu, keď jej vtedajší manžel na výzvy exekútora nereagoval. Prvú exekúciu splatila, nemala iné záväzky a potrebovala peniaze na bývanie. V tom čase mala tri deti a preto si zobrala tento úver s tým, že u jej zamestnávateľa na účtovnom oddelení oznámila koniec exekúcie, kde jej však bolo oznámené, že má ďalšiu exekúciu. V čase podania žiadosti o úver ale žiadnu exekúciu nemala. V čase, keď si brala úver, už nemala žiadne záväzky, resp. nemala vedomosť o žiadnych záväzkoch. Žalovaná si tak zobrala úver a tento splácala, až na účtovom oddelení jej bolo oznámené, že má ďalšiu exekúciu. Následne ako splácala túto ďalšiu exekúciu, ako aj splátky u žalobcu, nezostalo jej vôbec nič a preto využila možnosť na oddĺženie. Jej žiadosti bolo následne vyhovené a štát jej umožnil oddĺženie, do ktorého spadala aj pohľadávka voči žalobcovi. Potom, ako bola zo strany súdu oddĺžená, je to omnoho lepšie, nemá žiadne ďalšie úvery. Dodala, že mala zdravotné ťažkosti, keď sa dozvedela o tej ďalšej exekúcii, čo bol pravdepodobne spúšťač jej psychickej choroby, ktorá pretrváva, stále čaká, čo ju ešte prekvapí zo strany ex manžela, je sledovaná na psychiatrickej ambulancii a užíva lieky. Pri svojom výsluchu doplnila, že za finančné prostriedky z druhého úveru si obstarala motorové vozidlo za tým účelom, lebo dochádza do práce z Čierneho Balogu do Banskej Bystrice a potrebovala auto. Za účelom riešenia svojej ťažkej životnej situácie žalobcu nekontaktovala, avšak vždy všetky úvery, ktoré si zobrala u žalobcu, poctivo splácala. Poukázala na skutočnosť, že čo sa týka vedenia prvej exekúcie, časť peňazí vymožených v tejto exekúcii jej boli zo strany exekútora vrátené a tieto peniaze boli vyplatené žalobcovi zo strany správcu. O oddĺžení sa hovorilo v kolektíve, o tejto možnosti sa poradila aj so známym. Navštívila centrum, kde vyplnila potrebné papiere a následne došlo k jej oddĺženiu. Zdôraznila, že jej finančná situácia bola neúnosná.

6. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nebolo sporné, že žalobca ako banka a žalovaná, ako dlžníčka, uzavreli dňa 28.02.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. úverovej zmluvy 1920569261, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 25.000,- Eur. Nebolo sporné ani to, že žalovaná v žiadosti o úver uviedla, že nemá iné záväzky. Súčasne ale nebolo sporné ani to, že tento úver podľa tvrdení samotnej žalobkyne žalovaná čerpala za účelom úhrady svojich iných záväzkov, resp. ním mali byť refinancované iné úvery žalovanej. Žalovaná na pojednávaní primeraným spôsobom vysvetlila, že tento úver čerpala s tým, že už nemá žiadnu ďalšiu exekúciu a s vedomím, že tento úver bude schopná splácať. Až po poskytnutí tohto úveru sa dozvedela, že je voči nej vedené exekučné konanie na základe skutočnosti, že jej bývalý manžel bez jej vedomia navýšil úver. Vysvetlila, že až na základe tejto skutočnosti sa potom dostala do situácie, kedy musela splácať jednak mesačnú splátku úveru na základe úverovej zmluvy a súčasne jej boli vykonávané zrážky za exekučný titul a nezostalo jej vôbec nič. Uvedené skutočnosti korešponujú s údajmi, ktoré žalovaná uviedla vo svojom životopise pri podaní návrhu na vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu na jej majetok a neboli popreté ani zo strany žalobcu. Okresný súd osobitne poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nepoprela tvrdenie žalovanej, že vždy poctivo splácala svoje úvery. Nebolo sporné ani to, že žalovaná nekontaktovala žalobkyňu za účelom riešenia tejto situácie a ani v právnom postavení ručiteľa nerealizovala žiadne právne kroky voči svojmu bývalému manželovi, za ktorého záväzky mala ručiť a následne ich aj plniť. Tento úver žalovaná prevzala päť mesiacov pred vydaním rozhodnutia o vyhlásení konkurzu na jej majetok, čo tiež nebolo v konaní sporné. Sám žalobca na pojednávaní uviedol, že tento úver bol žalovanej poskytnutý za účelom splatenia iných záväzkov žalovanej. Na základe tohto zistenia súd nemal za preukázané tvrdenia žalobcu, že žalovaná uviedla žalobkyňu do omylu pri žiadaní úveru v sume 25.000 Eur tým, že v žiadosti neuviedla svoje iné záväzky, keď sám žalobca mal vedomosť o tom, že tento úver bude slúžiť na refinancovanie iných záväzkov žalovanej. Preto v tomto smere tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nemôžu preukazovať nepoctivý zámer žalovanej pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok.

7. Okresný súd uviedol, že žiaden z vykonaných dôkazných prostriedkov nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že nebol uspokojený ako jediný veriteľ v konkurze, keď žalovaná peňažnými prostriedkami zo Zmluvy o úvere znejúcej na sumu 25.000 Eur uspokojila svojich ostatných veriteľov a následne sa nechala oddlžiť. Zo zoznamu veriteľov vyplýva, že žalovaná mala viac veriteľov, nielen žalobcu. Iné dôkazné prostriedky v tomto smere žalobca neoznačil, ani nepredložil, nešpecifikoval ani to, v akom rozsahu došlo k jeho uspokojeniu v konkurze oproti ostatným veriteľom žalovanej a pod. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná zvýhodnila iného veriteľa na jeho úkor, tieto svoje tvrdenie nepodporil relevantnými skutkovými tvrdeniami, ani konkrétnymi dôkaznými prostriedkami, preto ani nebolo možné zo strany súdu tieto tvrdenia žalovanej vyhodnotiť z hľadiska ich pravdivosti.

8. V ďalšom okresný súd uviedol, že pokiaľ aj žalovaná nekontaktovala pri svojej nepriaznivej situácii žalobcu, ale priamo podala návrh na vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu a ani nevyvinula snahu ako ručiteľ prípadne požadovať od bývalého manžela ako hlavného dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté jeho veriteľovi, inštitút oddlženia fyzických osôb slúži aj pre osoby, ktoré nie vždy pristupovali k svojej majetkovej situácii zodpovedne, jeho účelom je vyriešenie aktuálnej neschopnosti zvládať svoje dlhy, pričom pri jeho využití je dôležité zohľadniť len celkovú osobnú a finančnú situáciu dlžníka, nie prípadné hypotetické možnosti vyriešenia jeho ťaživej situácie prostredníctvom relevantných právnych krokov, ktoré však reálne nemusia v primeranom čase priniesť dlžníkovi želanú úľavu pri jeho neschopnosti uhrádzať svoje dlhy.

9. Okresný súd považoval za zistené, že žalovaná sa v ťaživej finančnej situácii ocitla po tom, čo pri splácaní poskytnutého úveru žalobcovi následne došlo k zrážkam jej finančných prostriedkov aj v rámci exekúcie, v dôsledku čoho jej nezostali po zaplatení ostatných finančných nákladov žiadne finančné prostriedky, dokonca sa dostala do mínusu, nepoukazujú na ľstivé či nedobromyseľné konanie žalovanej pri preberaní tohto záväzku, ktorého účelom malo byť vylákať od žalobcu finančné prostriedky s tým, že následne sa žalovaná dá oddlžiť s vedomím, že tieto nebude musieť žalobcovi uhradiť. Žiadne takéto závery zo správania žalovanej v súvislosti s úverovou zmluvou č. 1920569261, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 25.000,- Eur, zo skutkových okolností posudzovaného prípadu nevyplývajú. Okrem skutočnosti, že došlo na strane žalovanej k vzniku finančne neúnosnej situácie, ktorú v čase prevzatia tohto záväzku nepredpokladala a ktorá žalovanú podľa presvedčenia súdu viedla k oprávnenému využitiu inštitútu oddlženia, tomuto záveru zodpovedá aj skutočnosť, že uzavretie tejto úverovej zmluvy časovo bezprostredne nepredchádzalo podaniu návrhu na vyhlásenie

konkurzu. Podľa záveru okresného súdu tá žiadne zistenie z predložených dôkazných prostriedkov či nesporných skutočností potom v tomto smere vo vzťahu k prvému úveru 25.000 Eur nepoukazuje na nepoctivé správanie žalovanej.

10. Okresný súd odôvodnil vyhovie žalobe tým, že vyššie uvedené závery nemohol vzťahovať aj na konanie žalovanej v súvislosti s uzavretím Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička číslo úverovej zmluvy 1957222933, na základe ktorej žalobca bezúročne poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1.000,00 Eur.

11. Okresný súd uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalovaná dňa 20.05.2019 doručila centru žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺženie konkurzom, pričom dňa 24.05.2019 podala ďalšiu žiadosť o spotrebiteľský úver u žalobkyne a toho istého dňa 24.05.2019 aj uzavrela so žalobcom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1957222933, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 1.000,00 Eur, ako bezúročný úver, ktoré sa zaviazala splácať po 50,00 Eur mesačne. Finančné prostriedky čerpala žalovaná za účelom kúpy osobného motorového vozidla na cestu do zamestnania. Nebolo sporné, že vo svojom životopise zo dňa 17.05.2019 pri opise svojej finančnej situácie uviedla, že je po úhrade svojich záväzkov v mínuse 140,- Eur.

12. Na základe uvedených skutočností považoval okresný súd za preukázané, že žalovaná v čase, keď už mala vedomosť o tom, že je v neúnosnej finančnej situácii, keď sa podľa jej životopisu zo dňa 17.05.2019 dostávala mesačne do mínusu a teda jej nezostávali žiadne finančné prostriedky na živobytie a v čase, kedy podala žiadosť o priznanie právnej pomoci zo strany centra v právnej veci oddĺženia konkurzom, z čoho možno usudzovať, že mienila túto situáciu riešiť podaním návrhu na vyhlásenie oddĺžovacieho konkurzu na jej majetok, prevzala na seba ďalší záväzok a to za účelom financovania osobného motorového vozidla, ktorý výdavok nie je možné považovať za nevyhnutne potrebný v čase, keď žalovaná nemala finančné prostriedky ani na základné životné potreby.

13. Okresný súd na základe posúdenia týchto skutočností vo vzájomných súvislostiach považoval za preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa pri preberaní svojho ostatného (posledného) záväzku voči žalobcovi spoliehala na to, že tento bude riešený v rámci konkurzu na majetok žalovanej, keď vyššie popísaný postup žalovanej hodnotený súdom v časových súvislostiach je takmer učebnicovým príkladom správania dlžníka pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, z ktorého možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, keď k inému logickému záveru, prečo si žalovaná zobrala ďalší úver bezprostredne po tom, čo požiadala centrum o poskytnutie právnej pomoci pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu pre jej neúnosnú životnú situáciu a to za účelom kúpy motorového vozidla, dospieť nemožno.

14. Okresný súd upozornil, že v zmysle prijatých záverov došlo k preneseniu dôkazného bremena o poctivosti zámeru žalovanej na žalovanú. Žalovaná však súdu dostatočným spôsobom na pojednávaní a to ani na priamu otázku súdu nevedela tento svoj postup logicky zdôvodniť, len zopakovala, že to nebol z jej strany nepoctivý zámer, relevantné skutkové tvrdenia v podobe vysvetlenia k tejto otázke však súdu neponúkla. Pokiaľ sa aj žalovaná v konaní bránila tvrdením, že mala za to, že svojím oddĺžením vyrieši predovšetkým prebiehajúcu exekúciu a jej pohľadávky voči žalobcovi tým nebudú dotknuté, aké okolnosti ju viedli k tomu úsudku, súdu neozrejmla, keď naopak znalosť práva sa u osôb predpokladá a ich neznalosť práva neospravedlňuje. Ide o všeobecne platnú zásadu, ktorá znamená, že nikto sa nemôže zbaviť zodpovednosti za svoje konanie tvrdením, že nepoznal zákon. Zároveň neuniklo pozornosti okresného súdu, že žalovaná netvrdila, že by po vyhlásení konkurzu v splácaní tohto úveru v sume 1.000,00 Eur pokračovala. Ani žiadne faktické konanie žalovanej po vyhlásení konkurzu potom nepreukazuje pravdivosť jej obranných tvrdení. Žalovaná bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno o poctivosti jej zámeru neunikla.

15. Okresný súd pripomenul, že pri hodnotení dôvodov poukazujúcich na poctivý resp. nepoctivý zámer dlžníka zákon v ust. § 166g ods. 3, ods. 4 ZKR prikazuje súdu prihliadnúť aj na osobu dlžníka. Súď prísnejšie hodnotí tieto dôvody u dlžníka, ktorý mal v minulosti alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí ako vedúci zamestnanec alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti obdobného charakteru. Existencia ktorejkoľvek skutočnosti, ktorá sa viaže k osobe dlžníka, je dôvodom na prísnejšie hodnotenia týchto skutočností. Naopak, ak ide o dlžníka, ktorý má iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko tohto veku, má

vážne zdravotné problémy, načas alebo trvalo stratil zamestnanie alebo obydľie alebo ho postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti, súd prihliada k dôvodom pre posudzovanie poctivého zámeru. Súd preto poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ žalobca žiadal, aby súd v súlade s ustanovením § 166 g ods. 3 ZKR prihliadal prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníčky, keď dlžníčka podľa tvrdení žalobcu získala osobitné životné skúsenosti, ktoré jej umožňovali posúdiť danú situáciu s väčšou odbornosťou, okresný súd skonštatoval, že žalobca žiadne konkrétne osobitné životné skúsenosti získané žalovanou nekonkretizoval ani nepopísal a tieto ani nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Na základe uvedeného okresný súd na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníčky nemal dôvod prihliadať prísnejšie. Zároveň nezistil ani žiadne skutočnosti, pre ktoré by naopak prihliadal na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníčky miernejšie, keď zo životopisu dlžníčky vyplýva, že má ukončené vzdelanie stredoškolské s maturitou. Pokiaľ žalovaná uviedla, že má psychické zdravotné problémy, pre ktoré je sledovaná na psychiatrickej ambulancii a užíva lieky, z týchto tvrdení a ani zo žiadneho iného dôkazného prostriedku pre súd nevyplýva, že by jej aktuálny zdravotný stav podstatnou mierou sťažoval uplatnenie v spoločnosti. Rovnaké závery súd aplikoval aj vo vzťahu k veku žalovanej. Súd potom na žalovanú nahliadal ako na osobu, ktorá má schopnosti a znalosti vlastné priemernému jedincovi, preto na jej správanie neprihliadal ani prísnejšie a ani miernejšie.

16. Na základe uvedeného posúdil okresný súd správanie žalovanej komplexne a dospel k záveru, že žalovaná sa pred podaním návrhu na vyhlásenie oddlžovacieho konkurzu na jej majetok pri preberaní záväzkov, konkrétne pri preberaní záväzkov z úverovej Zmluvy 1957222933 zo dňa 24.05.2019, spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, alebo splátkovým kalendárom, a teda nemala poctivý zámer [§ 166d ods. 2 písm. g) ZKR].

17. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18. Voči rozhodnutiu okresného súdu podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP. Žalovaná zotrvala na tvrdení, že z jej strany tu nebol nepoctivý zámer, pričom podľa žalovanej žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal jej nepoctivý zámer, čím neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaná sa stotožnila so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o Zmluvu o úvere č. 1920569261 zo dňa 28.02.2019, na základe ktorej dostala úver vo výške 25.000,- Eur. Zároveň namietala proti konštatovaniu okresného súdu, že rovnaké závery nemôžu byť vzťahnuté aj na okolnosti uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1957222933 zo dňa 24.05.2019, na základe ktorej prevzala úver v hodnote 1.000,- Eur.

19. Žalovaná uviedla, že v danom prípade je potrebné posudzovať niekoľko dôležitých skutočností vo vzájomných súvislostiach, a síce v čase prevzatia druhého úveru zo dňa 24.05.2019 bola žalovaná stále vo veľmi zlej finančnej situácii, rovnako ako v čase prevzatia prvého úveru zo dňa 28.02.2019. Žalovaná poukázala na okamih vydania rozhodnutia Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci dňa 28.05.2019, pričom namietla, že okresný súd sa nezaoberal právoplatnosťou tohto rozhodnutia. Zdôraznila, že k predmetnému rozhodnutiu došlo až po vzatí úveru vo výške 1.000,- Eur, kedy sa žalovaná stále nachádzala v zlej finančnej situácii a skutočnosť, že požiadala Centrum právnej pomoci o priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci ešte nezakladá právoplatné rozhodnutie o jeho priznaní a teda v čase vzatia úveru žalovaná nevedela a nemohla vedieť, či skutočne dôjde k jej oddlženiu. Žalovaná poukázala na okamih vyhlásenia konkurzu Okresným súdom Banská Bystrica dňa 22.07.2019, teda potom, ako žalovaná úver vo výške 1.000,- Eur vzala. Žalovaná naďalej tvrdila neexistenciu nepoctivého zámeru, pričom namietla, že ak podľa súdu tento u žalovanej preukázaný nebol v mesiaci február 2019, tak ako mohol byť preukázaný v mesiaci máj 2019, a to iba na základe podanej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci v CPP, pričom v tom čase ešte nemohla vedieť, či takáto pomoc jej poskytnutá bude. Žalovaná poukázala na to, že vyššie uvedené skutočnosti nastali až potom, ako si vzala úver 1.000,- Eur a teda nemohla konať s nepoctivým zámerom, pričom túto úvahu, na základe ktorej súd rozhodol, právne nezodôvodnil.

20. Žalovaná uviedla, že okresný súd sa nezaoberal skutočnosťou existencie poctivého zámeru a teda že žalovaná svoje dlhy poctivo a v rámci svojich možností splácala, a to rovnako tak aj dlh vo výške 1.000,- Eur, ktorý splácala pravidelne v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur mesačne. Žalovaná uviedla, že potvrdenia doručí súdu dodatočne. Podľa žalovanej sa okresný súd nezaoberal tiež tým, že poskytovala správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť.

21. Podľa žalovanej okresný súd bez vykonania ďalšieho dokazovania vyhodnotil nepoctivý zámer žalovanej, avšak na základe nedostatočne vykonaného dokazovania, nesprávneho právneho názoru, ako aj neprihliadnutia na ostatné súvislosti a najmä na deň, kedy CPP vydalo rozhodnutie o priznaní nároku na právnu pomoc a deň vyhlásenia konkurzu, ktorý je rozhodným dňom pre uplatnenie neplatnosti oddĺženia s poukazom na § 23 ods. 1 ZKR. Z dikcie ust. § 166f) ods. 1 ZKR žalovaná vyvodila, že skutočnosť, že dlžník nemal mať poctivý zámer pri oddĺžení jednoznačne poukazuje na to, že o tomto už má dlžník vedieť a teda oddĺženie nemá byť v štádiu podania žiadosti v CPP o poskytnutie právnej pomoci, kedy ešte dlžník nevie a ani vedieť nemôže, či vôbec k oddĺženiu dôjde, práve tu zákon predpokladá, že dlžník nemá pri oddĺžení poctivý zámer. Poukázala tiež na ust. § 166e) ods. 1 ZKR a uviedla, že podľa rozhodovacej praxe súdov pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka bude súd prihliadať aj na minulosť a súčasný stav a status dlžníka, pričom bude prísnejšie posudzovať poctivý zámer dlžníkov s osobitnými životnými skúsenosťami a miernejšie poctivý zámer dlžníkov, ktorí dosiahli iba základné vzdelanie, sú v dôchodkovom veku, majú vážne zdravotné problémy, prípadne majú iným spôsobom sťažené uplatnenie v spoločnosti. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Košice 3Cob/57/2018.

22. Žalovaná uviedla, že ani jedno zákonné ustanovenie uvedené v § 166g) ods. 2 ZKR osobne nespĺňa, pričom toto nie je taktiež preukázané vykonaným dokazovaním, navyše pokiaľ by takýto nepoctivý zámer mala, súd by tento videl už v čase vzatia prvého úveru v mesiaci február 2019. Žalovaná zdôraznila, že nie vlastnou vinou sa dostala do ťažkej finančnej situácie, ktorú sa rozhodla riešiť oddĺžením, na ktoré má právny nárok, avšak v čase, kedy požiadala CPP o poskytnutie právnej pomoci nevedela, či vôbec jej bude poskytnutá právna pomoc a podaný návrh na oddĺženie, preto skutočnosť, že požičala 1.000,- Eur, ktoré riadne splácala nepreukazuje ani nezakladá nepoctivý zámer definovaný v § 166g) ods. 2 ZKR.

23. Žalovaná uviedla, že nielen z dôvodu zachovania trvalého pracovného pomeru, ktorý je v Banskej Bystrici, čo taktiež súd neskúmal, si musela zakúpiť ojazdené auto, nakoľko auto, ktoré dovtedy užívala, sa nenávratne pokazilo, keďže išlo o starý ročník, ale musela v čase vzatia 1.000,- Eur pôžičky taktiež dať opraviť komín, ktorý by sa bol v priebehu pár mesiacov zrútil. Takéto okolnosti nepreukazujú nepoctivý zámer, práve naopak. Súd sa však týmto nezaoberal, pričom žalovaná mala za to, že výsluchom svedkov, ako aj predložením dokladov o oprave komína, kúpe auta, osvedčením zamestnávateľa žalovanej, jej pracovného času, možnosti dochádzania aj trvalého pobytu do práce bude mať súd za to, že v tomto prípade je žaloba nedôvodná.

24. Na základe uvedeného žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, eventuálne aby rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

25. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý pripomenul, že žalovaná v odvolaní namieta skutočnosti a uvádza tvrdenia, ktoré objektívne mohla predniesť dňa 08.04.2022 až do vyhlásenia rozsudku, pričom tak neurobila. Okrem samotnej účasti na pojednávaní bola žalovaná v konaní pasívna, nevyjadrila sa k žalobe a na pojednávaní nepredložila dôkazy a ani nenavrholo vykonanie dôkazov.

26. Žalobca uviedol, že s odôvodnením súdu v časti týkajúcej sa konštatácie súdu o neexistencii nepoctivého zámeru ohľadom úveru č. 1920569261, ktorý žalovaná čerpala 28.02.2019 nesúhlasí a poukázal na demonštratívny výpočet dôvodov, pri ktorých sa má za to, že dlžník nemal poctivý zámer v zmysle ust. § 166g) ods. 2 ZKR. Poukázal tiež na doktrinálny výklad Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sú sústredené predovšetkým na ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní. Pokiaľ ide o ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu na začatie konania, dlžník nemal poctivý zámer, ak sa úmyselne priviedol do platobnej schopnosti, aby mohol podať návrh na niektorú formu oddĺžovacieho konania alebo ak sa pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že ich bude riešiť v oddĺžovacom konaní. Tieto dva dôvody sa obsahovo prekrývajú, i keď pri privodení do platobnej neschopnosti sa vyžaduje úmyselné konanie, pri zadlžovaní stačí aj konanie nedbanlivostné (Đurica M., Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, Komentár, 3. vydanie, Nakladateľství C. H. Beck). Žalobca pripomenul, že žalovaná na pojednávaní dňa 08.04.2022 uviedla: O mojich úveroch som sa dozvedela až na pojednávaní v Banskej Bystrici, kde som bola požiadaná, aby som uviedla všetky svoje záväzky. Mala tým na mysli pojednávanie dňa 02.07.2019, kedy došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok žalovanej, teda

v čase, keď žalovaná mala čerpaný úver z 24.05.2019 a napriek tomu opäť zotrvala vo svojej pasivite a neoznámila tento svoj záväzok. S poukazom na rovnaký doktrinálny výklad komentára k Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii ďalej odkázal na záver, že nepoctivý zámer dlžníka pri týchto dôvodoch sa prejavuje hlavne v zatajovaní informácií či už úmyselne alebo z nebanlivosti.

27. Žalobca uviedol, že žalovaná vo svojom podaní opomína podstatné skutočnosti a tvrdenia, ktoré sama uviedla na pojednávaní. Pred podaním návrhu na konkurz v čase, keď čerpala úver vo výške 25.000,- Eur sama potvrdila, že predtým, než sa rozhodla podať návrh, žiadnym spôsobom nekontaktovala veriteľa s otázkou riešenia aktuálnej situácie jej platobnej neschopnosti. Žalobca neobdržal žiadosť o odklad splátok, ani inú žiadosť žalovanej, z ktorej by žalobca mohol predvídať platobnú neschopnosť žalovanej, resp. pomôcť. Žalovaná na pojednávaní potvrdila, že sa nezamýšľala nad alternatívami riešenia platobnej neschopnosti, ale sa de facto rozhodla pre inštitút oddĺženia, lebo o tom počula a rozprávalo sa v jej okolí o oddĺžení. Žalobca v prípade výsluchu žalovanej zisťoval najmä to, či žalovaná porozumela inštitútu oddĺženia, a to aj napriek tomu, že sa u žalovanej predpokladá znalosť zákona. Žalovaná napokon navštívila Centrum právnej pomoci, z toho možno vyvodíť jednoduchý záver, že pochopila účel oddĺženia a rozhodla sa preň bez zváženia iných opcí a po samotnom podaní návrhu sa rozhodla čerpať úver za účelom kúpy motorového vozidla. Žalovaná nie je šoférom z povolenia a teda k výkonu jej zárobkovej činnosti tento výdavok nebol nevyhnutný. Napokon samotný dôvod žalovanej k čerpaniu druhého úveru spočívajúci v tom, že nemohla predpokladať rozhodnutie o poskytnutí právnej pomoci nemožno ospravedlniť, nakoľko je v absolútnom rozpore s účelom, vyvracia jej tvrdenie o poctivom zámere. Žalovanej bolo známe, že Centrum právnej pomoci rozhoduje do 30 dní od podania žiadosti a akceptácia správania spočívajúceho v čerpaní úverov v období od podania žiadosti do rozhodnutia o poskytnutí právnej pomoci neguje samotný účel oddĺženia a iba vytvára priestor pre zneužívanie tohto inštitútu.

28. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že nie sú naplnené odvolacie dôvody, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

29. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla v odvolaní, v obmedzenom rozsahu zopakovala svoje tvrdenia z odvolania a k podaniu priložila písomný dôkaz potvrdenia o príjmoch v období 4 až 6/2019.

30. Žalobca v odvolacej duplike skonštatoval, že žalovaná v replike neuviedla nové skutočnosti a pripomenul, že námietky a prípadné dôkazy predložené v odvolacom konaní nemožno považovať za novoty podľa § 366 CSP a nakoľko sa žalovaná napriek poučeniu nedala zastúpiť už v prvoinštančnom konaní, nevyjadrila sa k žalobe v lehote určenej súdom, mal žalobca za to, že odvolanie aj vyjadrenie žalovanej možno považovať za účelové podania, ktoré sú v rozpore s hospodárnosťou konania a jediným zámerom je oddialenie právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu.

31. Žalovaná podaním doručeným okresnému súdu dňa 25.07.2022 doručila súdu výpis splátok k úveru Dobrá pôžička, z ktorého podľa jej názoru vyplýva, že nemohla mať nepoctivý zámer.

32. Žalobca na doplnenie dôkazu zo strany žalovanej opäť reagoval, že nejde o novotu podľa § 366 CSP a s ohľadom na zásadu zákonnej koncentrácie súd na takýto dôkaz neprihliada. Zároveň dodal, že plnenia žalovanej žiadnym spôsobom nevyvracajú skutočnosti a právny stav, ku ktorému dospel okresný súd o.i. aj na základe výsluchu žalovanej.

33. Žalovaná ďalším podaním doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 06.10.2022 opäť zopakovala vyjadrenia, ktoré uviedla v predchádzajúcich podaniach, nad rámec čoho poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 570/2016.

34. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

35. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie:

36. Žalobca (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s.), ako banka a žalovaná, ako dlžníčka, uzavreli dňa 28.02.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. úverovej zmluvy 1920569261, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 25.000,- Eur.

37. Žalobca (v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s.), ako banka a žalovaná, ako dlžníčka, uzavreli dňa 24.05.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička číslo úverovej zmluvy 1957222933, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 1.000,00 Eur.

38. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5OdK/702/2019 - 12 zo dňa 22.07.2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 144/2019 dňa 29.07.2019, bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej, ktorý bol uznaný za hlavné insolvenčné konanie, s účinkami k 30.07.2019.

39. Žalobca si prihlásil pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1920569261 v celkovej sume 24.033,28 Eur a zo Zmluvy o úvere č. 1957222933 v celkovej sume 900,01 Eur do konkurzu dňa 28.08.2019. Správca žalovanej potvrdením o zapísaní pohľadávky do zoznamu pohľadávok zo dňa 28.08.2019 žalobcovi oznámil, že súhrnná prihláška nezabezpečených pohľadávok bola do kancelárie správcu doručená dňa 27.08.2019 a bola v zmysle § 31 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii zapísaná do zoznamu pohľadávok dňa 27.08.2019

40. Z rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica (ďalej len „centrum“) číslo spisu KaBB/18623/2019 zo dňa 28.mája 2019 súd zistil, že Centrum právnej pomoci priznalo žalovanej nárok na poskytovanie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci oddĺženia konkurzom, až do ustanovenia správcu a určilo, že dlžníka zastupuje. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že centru bola doručená žiadosť žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci v konaní o oddĺženie konkurzom dňa 20. mája 2019.

41. Z dokumentu z názvom „Životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a Zoznam spriaznených osôb“ zo dňa 17. 05. 2019 súd zistil, že žalovaná opísala svoju aktuálnu životnú situáciu ku dňu spísania životopisu nasledovne: „Moja životná situácia je zlá, priam veľmi ťažká. Môj príjem pochádza len z jedného zdroja a to z FNsP, F.D. ROOSSEVELTA v Banskej Bystrici a činí v priemere cca 710,00 Eur. Po zaplatení splátky za úver 376,52 Eur, inkasa 50,00 Eur, telefón 20,00 Eur, cesta do práce Čierny Balog - Banská Bystrica a späť 90,00 Eur, zrážka za exekučný titul cca 310,00 Eur, som v mínuse cca 140,00 Eur. Do uvedenej situácie som sa nedostala vlastným zavinením, ale ako ručiteľ za nesplácanie záväzkov bývalého manžela viď ex 255/2012 - 26. Pričom som už jeden exekučný titul za neho vyplatila. V uvedenom finančnom výpočte som neuviedla ďalšie platby za kontroly a lieky, čo tiež je nezanedbateľná položka (bod 6- zdravotný stav).“

42. Zo zoznamu veriteľov zo dňa 02. 07. 2019, ktorý sa nachádza na č.l. 107 spisu sp.zn. 5OdK/702/2019 súd zistil, že žalobkyňa označila ako svojich veriteľov spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Poštová banka, a.s., a spoločnosť TONE s.r.o.

43. Podľa § § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

44. Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

45. Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremlčia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

46. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

47. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu.

48. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

49. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, dlžník nemá poctivý zámer, najmä ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

50. Podľa ustanovenia § 166a ods. 1 písm. a) ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

51. Podľa ustanovenia § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

52. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

53. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia uvedeného okresným súdom a preto v zmysle § 387 ods.2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

54. Žalovaná v odvolaní odôvodňovala nesprávnosť záveru okresného súdu pri posúdení poctivosti jej zámeru pri podaní návrhu na oddĺženie tým, že rovnako ako v čase čerpania prvého úveru zo dňa 28.02.2019 vo výške 25.000,- Eur, aj pri čerpaní druhého úveru zo dňa 24.05.2019 vo výške 1.000,- Eur bola stále vo veľmi zlej finančnej situácii. Túto skutočnosť však okresný súd ani nepoprel. Jeho rozhodnutie nevychádzalo z toho, že by sa finančná situácia žalovanej v období medzi čerpaním prvého úveru dňa 28.02.2019 a čerpaním druhého úveru dňa 24.05.2019 zmenila. Naopak, okresný súd správne zistil, že žalovaná sa v ťaživej finančnej situácii ocitla potom, čo pri splácaní poskytnutého úveru žalobcom následne došlo k zrážkam jej finančných prostriedkov aj v rámci exekúcie, v dôsledku čoho jej nezostali po zaplatení ostatných finančných nákladov žiadne finančné prostriedky a dostala sa do mínusu.

55. Okresný súd však správne rozlíšil situáciu žalovanej v čase, kedy čerpala prvý úver (dňa 28.02.2019), kedy si skutočného stavu svojej finančnej situácie nebola vedomá, pretože sa domnievala, že už žiadnu ďalšiu exekúciu platiť nebude musieť a že bude schopná splácať úver. Naopak, ku dňu čerpania druhého úveru (dňa 24.05.2019), si už žalovaná bola veľmi dobre vedomá, aká je jej skutočná finančná situácia.

Uvedené sama u viedla dňa 17.05.2019, (teda skôr, než požiadala o čerpanie úveru vo výške 1.000,- Eur a skôr než uzavrela zmluvu o úvere dňa 24.05.2019), kedy sama uviedla, že jej životná situácia je ťažká, jej príjem je 710,- Eur a po zaplatení splátky za úver 376,52 Eur, inkasa 50,- Eur, telefónu 20,- Eur, cesty do práce 90,- Eur a zrážky za exekučný titul 310,- Eur je v mínuse cca 140,- Eur. Nový úver vo výške 1.000,- Eur tak už čerpala s vedomím, že nie je schopná tento úver splácať a zároveň ho čerpala s vedomím, že už si podala dňa 20.05.2019 žiadosť o poskytnutie právnej pomoci so zámerom vysporiadať svoje záväzky oddĺžením.

56. Argumentácia žalovanej, že okamih vydania rozhodnutia Centra právnej pomoci (CPP) dňa 28.05.2019 a okamih vyhlásenia konkurzu dňa 22.07.2019 časovo nasledovali až po uzavretí zmluvy o čerpaní druhého úveru dňa 24.05.2019, v tomto prípade nemajú vzťah k posúdeniu poctivosti zámeru žalovanej pri prevzatí druhého úveru. Relevantným je zistenie, že žalovaná v čase podania žiadosti o čerpanie druhého úveru už pociťovala potrebu vysporiadať svoju finančnú situáciu oddĺžením, pričom písomne deklarovala zlú finančnú situáciu, ktorej si bola vedomá. Bez ohľadu na to, či by rozhodnutie CPP smerovalo k priznaniu nároku na poskytnutie právnej pomoci, alebo by jej tento nárok priznaný nebol, v oboch prípadoch žiadala o poskytnutie úveru dňa 24.05.2019 v situácii, kedy si bola vedomá, že už nie je schopná splácať ani predchádzajúce záväzky, takže nebude schopná splácať ani žiaden ďalší nový prevzatý záväzok.

57. Žalovaná v súvislosti s vyhodnotením jej finančnej situácie a časových súvislostí vydania rozhodnutia CPP namietla, že sa okresný súd týmito súvislosťami nezaoberal a úvahu na základe ktorej rozhodol, právne nezodôvodnil. Uvedená námietka je nedôvodná, pretože okresný súd sa podrobne vysporiadal so všetkými námietkami, ktoré žalovaná predniesla v konaní pred súdom prvej inštancie.

58. Nové prostriedky procesného útoku, nové právne vyhodnotenia a poukazovanie na osobitné skutočnosti v odvolaní žalovanej neboli žalovanou aplikované v čase konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje s poukazom na ust. § 154 CSP zákonnú koncentráciu konania, v zmysle ktorej prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Okresný súd správne poukázal na princípy sporového konania, ktorými bol povinný sa riadiť. Okresný súd nie je oprávnený vznášať skutkové tvrdenia v mene žalovanej, ani v mene žalobcu, a nie je oprávnený ani prezentovať možné právne zhodnotenia, aké by žalobca alebo žalovaný pripisovali skutkovým tvrdeniam. Preto pokiaľ mala žalovaná za to, že okresný súd mal posúdiť niekoľko dôležitých skutočností vo vzájomných súvislostiach, túto námietku bola povinná vzniesť predtým, ako okresný súd ukončil dokazovanie. Nie je potom následne možné vyčítať okresnému súdu, že sa nezaoberal takou argumentáciou, ktorá nebola v konaní predostretá a žalovaná ju po prvýkrát použila až v odvolacom konaní.

59. Žalovaná v odvolacom konaní prezentovala nielen nové prostriedky procesnej obrany v zmysle tvrdení a argumentácie, ale v odvolaní aj uviedla, že dodatočne doručí súdu potvrdenia o splácaní čerpaných úverov a zároveň v odvolaní uviedla, že má za to, že výsluchom svedkov, ako aj predložením dokladov o oprave komína, kúpe auta, osvedčením zamestnávateľa žalovanej, jej pracovného času, možnosti dochádzania z jej trvalého pobytu do práce bude preukázané, že na jej strane nenastal nepoctivý zámer. Uvedené návrhy žalovanej sú v rozpore s konštrukciou odvolacieho konania, v ktorom už nie je možné vykonávať nové dokazovanie s výnimkou takých prostriedkov procesného útoku alebo obrany, ktoré spĺňajú náležitosti ust. § 366 CSP a je ich možné vyhodnotiť ako novoty v odvolacom konaní. Potvrdenia označené žalovanou, prípadné doklady o oprave komína, kúpe auta, osvedčenia zamestnávateľa nie sú skutočnosťami, ktoré by mohli byť vyhodnotené ako novoty v odvolacom konaní, preto súd by ich ani nebol oprávnený vykonávať. K potvrdeniam, ktoré žalovaná v priebehu odvolacieho konania zaslala tak upozorňuje odvolací súd na ust. § 373 ods. 4 CSP, v zmysle ktorého ešte aj tie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré by spĺňali náležitosti novoty v odvolacom konaní je v odvolacom konaní možné uplatniť najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. Zo strany odvolateľa tak priamo v podanom odvolaní a druhá sporová strana má možnosť uplatniť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, pokiaľ spĺňajú náležitosti novôt najneskôr po vyjadrení, ktoré na odvolanie nadväzuje. Ku žiadnym ďalším prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany ani vo forme vyjadrenia, ani vo forme konkrétneho dôkazu už nie je odvolací súd oprávnený prihliadať, preto sa odvolací súd neoboznamoval s potvrdeniami, ktoré žalovaná doručila po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. Keďže sa s nimi odvolací súd nezaoberal, nevyhodnocoval ani to, či spĺňajú alebo nespĺňajú

náležitosti novoty v odvolacom konaní, keďže podľa ust. § 373 ods. 4 CSP k nim i tak nebol oprávnený prihliadnuť.

60. Žalovaná v odvolaní namietla, že súd vyhodnotil nepoctivý zámer žalovanej na základe nedostatočne vykonaného dokazovania. V tejto súvislosti neuviedla konkrétne, ktorý dôkaz navrhnutý žalovanou okresný súd nevykonal a tým by naplnil námietku nedostatočne vykonaného dokazovania. Ako správne upozornil žalobca, žalovaná bola v konaní pred okresným súdom pomerne pasívna, jej vyjadrenia získal okresný súd iba na pojednávaní, pričom žalovaná neoznačila žiaden konkrétny dôkaz, ktorého vykonanie by žiadala. Preto nie je možné stotožniť sa s námietkou, že by okresný súd nedostatočne vykonal dokazovanie.

61. Žalovaná v odvolaní na základe textu ust. § 166f) ods. 1 ZKR, ktorý upravuje lehotu, v akej je veriteľ oprávnený podať návrh na zrušenie oddĺženia, dospela k záveru, že by poctivosť zámeru dlžníka sa nemala posudzovať v štádiu podania žiadosti CPP o poskytnutie právnej pomoci, kedy ešte dlžník nevie ani vedieť nemôže, či k oddĺženiu dôjde.

62. K uvedenej námietke treba primárne uviesť, že ust. § 166f) ods. 1 ZKR nemá súvis s vymedzením časového momentu, ku ktorému sa posudzuje poctivosť alebo nepoctivosť zámeru dlžníka a je to ustanovenie upravujúce podmienky podania návrhu na zrušenie oddĺženia v súvislosti s nepoctivosťou zámeru dlžníka. Zároveň zámer dlžníka sa posudzuje vzhľadom na jeho správanie sa buď pred podaním návrhu na oddĺženie, alebo po podaní, a to v závislosti od toho, o ktorú konkrétnu skutkovú podstatu predpokladaného nepoctivého zámeru v zmysle ust. § 166g) ods. 2 ZKR ide. Ako je z ust. § 166g) ods. 2 ZKR zrejme, súčasťou niektorých skutkových podstát je priamo vymedzenie, že zo správania dlžníka pred podaním návrhu je možné usudzovať, či úmyselne alebo neúmyselne určitým spôsobom konal, a to v súvislosti s posúdením jeho zámeru. Keďže žalobca sa domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej v súvislosti s § 166g) ods. 2 písm. g) ZKR, okresný súd bol povinný preskúmať, či zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, alebo splátkovým kalendárom. Časový moment, ku ktorému okresný súd preskúmaval poctivosť alebo nepoctivosť zámeru je tak priamo zo zákona definovaný ako časový moment pred podaním návrhu. Preto nie je v konaní podstatný deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia CPP, ale podstatné sú okolnosti, ktoré nastali pred podaním návrhu dlžníka na oddĺženie. Z časovej súvislosti úkonov žalovanej je zrejme, že pred podaním návrhu na oddĺženie dňa 17.05.2019 už si bola žalovaná vedomá svojej zlej finančnej situácie, následkom čoho dňa 20.05.2019 sa rozhodla riešiť svoj stav dorúčením žiadosti o poskytnutie právnej pomoci na CPP a napriek tomu dňa 24.05.2019 uzavrela novú zmluvu o úvere, pričom si musela byť vedomá, že nebude schopná tento úver splácať a zrejme sa spoliehala, že tento záväzok bude (rovnako ako ostatné záväzky) vyriešený oddĺžením v rámci konkurzu.

63. Žalovaná sa domáhala toho, že podľa rozhodovacej praxe súdov pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka má súd prihliadať aj na minulosť a súčasný stav a status dlžníka. Okresný súd sa práve so statusom žalovanej podrobne vysporiadal, kedy vymedzil, z akého dôvodu neposudzoval žalovanú prísnejšie napriek tomu, že sa toho domáhal žalobca, ale zároveň vymedzil, z akého dôvodu neposudzoval postoj žalovanej miernejšie, keďže nezistil také skutočnosti, ktoré by podobný postup odôvodňovali. Okresný súd tak prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré žalovaná prezentovala v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Odvolaciemu súdu nie je zrejme, v akej súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Krajského súdu Košice 3Cob/57/2018, pretože so závermi Krajského súdu Košice je možné sa stotožniť, avšak toto rozhodnutie nevyvracia žiaden zo záverov, ku ktorému dospel okresný súd v napadnutom rozhodnutí.

64. Žalovaná v odvolaní uviedla, že nespĺňa ani jedno zo zákonných ustanovení uvedených v § 166g) ods. 2 ZKR, a že ak by nepoctivý zámer mala, súd by tento videl už v čase prevzatia prvého úveru v mesiaci február 2019. Uvedená námietka nie je bližšie špecifikovaná, preto k nej možno iba všeobecne uviesť, že okresný súd sa vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré nevzhladol nepoctivý zámer v súvislosti s úverom z februára 2019, a to práve s poukazom na skutočnosť, že uveril tvrdeniu žalovanej, že si nebola vedomá v čase prevzatia úveru vo výške 25.000,- Eur svojej ťaživej finančnej situácie, keďže sa domnievala, že už má exekúcie vyplatené a preto bude schopná splácať nový úver. Rovnaká situácia však nenastala v máji 2019, kedy už žalovaná veľmi dobre vedela, aké sú jej záväzky, a to aj vzhľadom na prebiehajúce exekúcie a aj vzhľadom na prevzatý úver vo výške 25.000,- Eur od žalobcu.

65. Žalovaná v odvolaní namietla, že nie vlastnou vinou sa dostala do ťažkej finančnej situácie a má za to, že na oddĺženie má právny nárok. Dôvody, pre ktoré sa dlžník dostal do ťažkej finančnej situácie nie sú z pohľadu oddĺženia relevantné a právny nárok na oddĺženie je podmienený tým, že dlžník splní všetky zákonom predpísané podmienky. Žalovaná však v tomto prípade zákonné podmienky preto, aby jej bolo umožnené vyriešiť svoju finančnú situáciu oddĺžením nespĺnila, keďže jej nestačilo, že by bola zbavená dlhov voči všetkým veriteľom vrátane žalobcu, ale ešte sa rozhodla svoj dlh navýšiť o 1.000,- Eur v čase, kedy už vedela, že nie je schopná tento dlh splácať a požiadala o pomoc CPP so zámerom dosiahnuť oddĺženie, teda zbavenie všetkých dlhov.

66. Ako odvolací súd uviedol vyššie, prihliada iba k tým prostriedkom procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré boli uplatnené najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. Preto sa obsahom podaní a obsahom príloh, ktoré žalovaná a žalobca doručili po uplynutí tejto lehoty nezaoberal.

67. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu preto odvolací súd preskúmal iba v rozsahu podstatných dôvodov uvedených žalovanými v odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal.

68. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

69. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanej, ktorá nebola v odvolacom konaní úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

70. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).